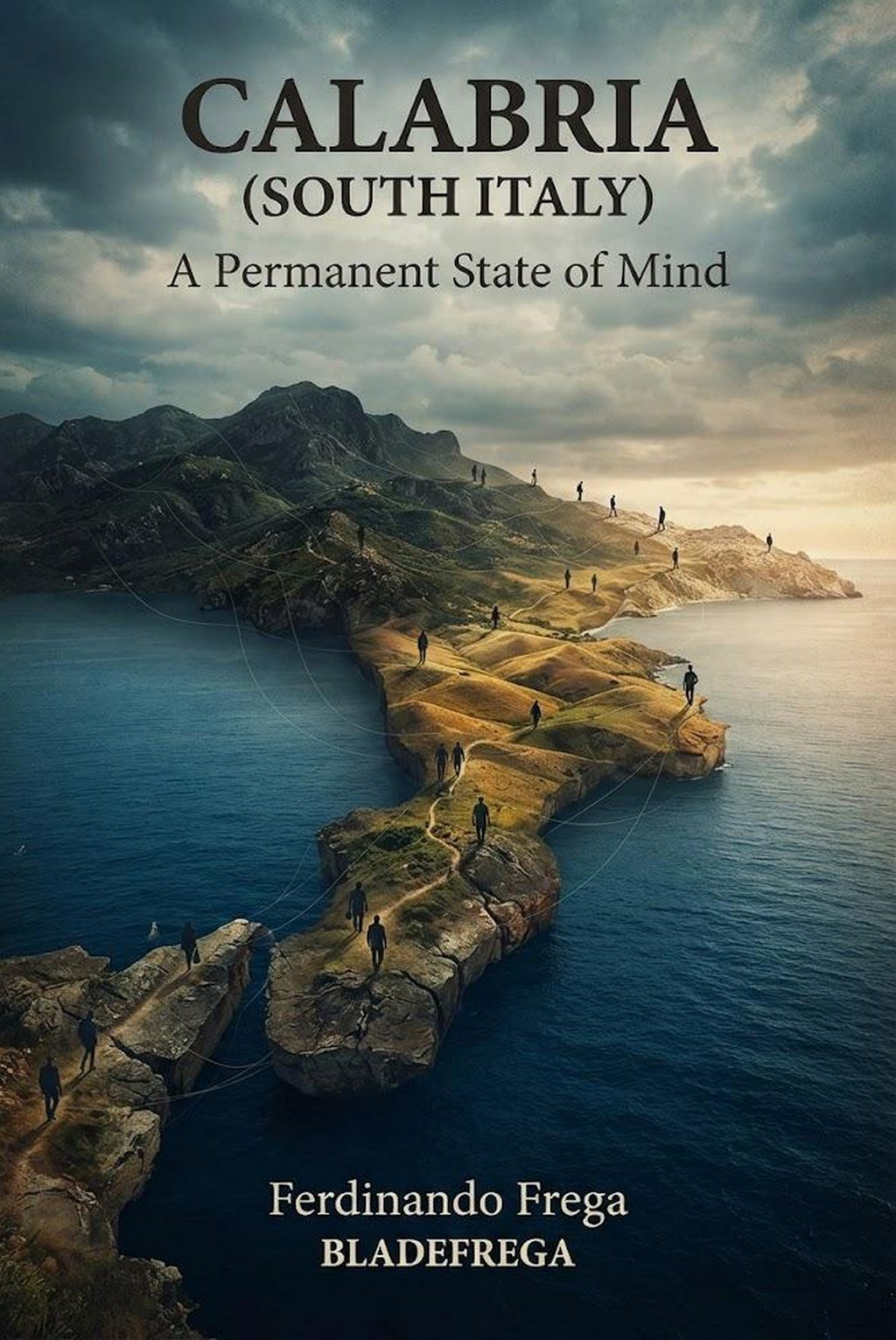

CALABRIA
(SOUTH ITALY)
A Permanent State of Mind
Ferdinando Frega
BLADEFREGA

CALABRIA (MIỀN NAM NƯỚC Ý)

THE FAMILY · 09

Theo những thông tin mới nhất lan truyền trên mạng, mảnh đất này từng nối liền với vùng đất nay là Sardegna, cách đây hàng triệu năm, khi nước Ý còn chưa có hình chiếc ủng nổi tiếng.

Rồi đến sức hút kiến tạo về phía châu Phi, những trận động đất, những cuộc di cư, con người, tham vọng, đức tin, và mọi thứ tâm linh cần thiết. Cuối cùng cuộc chia tách xảy ra, và Calabria trở thành mũi của nước Ý, gắn vào một bán đảo hình chiếc ủng. Một chiếc ủng mũi nhọn, có thể nói thêm: loại giày dùng khi ai đó cần một cú đá vào mông, dù nhiều người cứ khăng khăng gọi đó là vẻ thanh lịch nữ tính.

Nhưng những con người này là ai?

Chúng ta hãy xem xét họ thật kỹ, bởi điều còn thiếu không phải là một cuốn lịch sử Calabria mà là một khái niệm về cư dân Calabria và nguồn gốc của họ.

Phân tích cấu trúc của tôi chỉ dựa trên trải nghiệm. Tôi không có học vị nào, không có thẩm quyền thể chế nào, cũng không có chứng nhận khoa học nào cho những gì tôi sắp nói. Tôi không phải giáo sư, cũng chẳng phải nhà nghiên cứu.

Tôi chỉ thuật lại các sự việc như tôi đã quan sát và những hiểu biết như tôi đã thu nhận.

Hai thứ chẳng cần thẩm định cũng chẳng cần đánh giá.

Và chỉ có sự thật.

Ha ha ha.

Ba tỉnh ban đầu định hình nên Calabria, Cosenza ở phía bắc, Catanzaro ở miền trung và Reggio Calabria ở phía nam, ngay lập tức bộc lộ những khác biệt sâu sắc về tính cách, văn hóa và hành vi xã hội.

Ở phía bắc, quanh Cosenza, là một tộc người của làng mạc và núi non. Một tộc người đã biến niềm tin và lòng trung thành với quê hương thành một lưỡi dao. Một cộng đồng đã phát triển khả năng đáng nể trong việc chứng minh, thuyết phục và phô ra tầm quan trọng của mình.

Đây là nơi xuất thân của nhiều người đàn ông đã định hình nền chính trị Calabria trong bảy mươi năm qua.

Họ gom phiếu từ mọi ngóc ngách của Calabria. Họ biết cách tự bán mình ngay cả khi chẳng có mấy thứ để bán.

Hơi giống tôi.

Ha ha ha.

Ở giữa là Catanzaro, một tộc người của đồi núi, buôn bán và dịch chuyển.

Truyền thuyết kể rằng ban đầu có hai khu dân cư, CATA và ZARO, ngăn cách bởi một cây cầu. Rồi con cái của hai thủ lĩnh lấy nhau, và một thành phố ra đời.

Thật hay không cũng chẳng quan trọng.

Buôn bán trở thành tài nguyên tự nhiên của họ.

Óc kinh doanh trở thành bản năng.

Cho đến hôm nay, trong ADN của họ vẫn còn khả năng nhận ra cơ hội, thương lượng với hoàn cảnh và biến các tình huống thành giá trị kinh tế.

Cơ hội và chủ nghĩa cơ hội là anh em họ. Cả hai thuộc cùng một gia đình kinh tế.

Đây mới là những doanh nhân thật sự của Calabria.

Rồi đến phía nam.

Reggio Calabria.

Một tộc người của biển.

Suốt nhiều thế kỷ, mọi nền văn minh có thể có đều đổ bộ lên đó. Người Phoenicia, người Ý, người Sicilia, thương nhân, quân đội, kẻ mộng mơ, kẻ phiêu lưu, kẻ chinh phạt và lái buôn.

Nhiều người đến với mong đợi chinh phục.

Nhiều người phát hiện ra rằng những người vốn sống ở đó đã chuẩn bị sẵn một sự đón tiếp thích đáng.

Người Reggio đã phát triển một tài năng độc nhất: khả năng kết hợp chính trị, kinh doanh, mạng lưới gia đình, ảnh hưởng cá nhân và kiểm soát lãnh thổ thành những hệ thống quyền lực hợp nhất.

Đôi khi khả năng ấy sinh ra các thể chế, doanh nghiệp và thành công thương mại.

Đôi khi nó sinh ra những cấu trúc quyền lực thay thế, vận hành theo logic và luật lệ riêng.

Yêu hay ghét họ, họ đã trở thành một phần lịch sử của vùng đất này.

Nhưng chính mảnh đất này cũng là đất của những thiên tài.

Có Raffaele Piria, một trong những bộ óc khoa học lớn nhất của Calabria, người có đóng góp cho hóa học để lại dấu ấn vĩnh viễn trong khoa học hiện đại. Thế nhưng sự công nhận lại đến qua những cơ chế chính danh do nơi khác kiểm soát.

Có Corrado Alvaro, nhà văn, trí thức và người kể chuyện, người đã khiến bao thế hệ say mê những con chữ của ông.

Và còn vô số người khác.

Các nhà khoa học.

Các nghệ sĩ.

Các nhà quản lý.

Các doanh nhân.

Các chuyên gia.

Những người chỉ thành công sau khi rời Calabria.

Bởi đó là một trong những đặc điểm kỳ lạ nhất của mảnh đất này.

Nếu bạn thành công, thường là vì ai đó bên ngoài Calabria đã nhận ra giá trị của bạn trước tiên.

Nếu bạn chỉ được coi là quan trọng trong phạm vi Calabria, cuộc ăn mừng thường ngắn ngủi.

Thực tại có thói quen can thiệp.

Rất nhanh.

Ha ha ha.

Có lẽ đó là nghịch lý lớn nhất của Calabria.

Một mảnh đất giàu tài năng, nhưng dè dặt khi công nhận nó.

Một mảnh đất có khả năng sản sinh sự xuất sắc, nhưng thường không muốn tự mình chứng nhận nó.

Một mảnh đất xuất khẩu những người giỏi nhất của mình và nhập khẩu danh tiếng của họ trở về quê nhà.

Thế nhưng, bất chấp tất cả, người ta vẫn gắn bó với nó.

Họ ra đi.

Họ chỉ trích.

Họ than phiền.

Họ thề sẽ không bao giờ trở lại.

Rồi họ dành phần đời còn lại để nói về Calabria.

Đến lúc ấy, người ta ngờ rằng Calabria không phải là một nơi chốn.

Nó là một tình trạng.

Một trạng thái tâm hồn thường trực.

Ferdinando Frega
Gillette Man ⚔️